

„siden Nævnenes Ophævelse er sket en Mængde Forhøjelser, ligesom Lejere i mange større Ejendomme er blevet opsagt en bloc“; endskønt der ikke maatte finde Lejeforhøjelse Sted fra Juli 1922 til Juli 1923, er der dog en Mængde Lejere, som har faaet Forhøjelse allerede fra Oktober 1922 og April 1923. Foreningen erklærer, at den væsentlig kun har beskæftiget sig med Privatboliger; hvis man havde taget Forretningslokaler med, vilde man komme til „anderledes svimlende Lejestigninger“, men dog konstateres der Stigninger til helt op imod 400 pCt. F. Eks. sættes en Leje af 1 600 Kr. i 1921—22 op til 6 000 Kr., og 3 600 Kr. i 1922 sættes efter Huslejelovens Bortfald op til 10 000 Kr. om Aaret. Man skruer Priserne saa højt op, at næsten ingen kan betale dem, f. Eks. nævnes der, at der for en 6 Værelsens Lejlighed forlanges indtil 2 800 Kr. I „Fyns Venstreblad“ har man nævnt flere forskellige Eksempler, som gaar i ganske lignende Retning og ikke er mildere: en 2 Værelsens Lejlighed forhøjes fra 300 Kr. til 600 Kr. efter Nævnets Bortfald, en 3 Værelsens Lejlighed sættes op fra 700 Kr. til 1 000 Kr., en Forretning, der har svaret 4 000 Kr. i Leje, sættes op til 8 000 Kr., og en anden Forretning, der ligeledes har svaret 4 000 Kr., sættes i Odense efter Huslejenævnets Bortfald op til 12 000 Kr., en Forhøjelse med 200 pCt., og en Lejlighed, som har kostet 1 700 Kr., blev der krævet 6 000 Kr. for.

Det er ikke saa underligt, at adskillige er blevet betænkelige ved det, der er sket i Odense. Det i øvrigt højkonervative Organ „Jyllandsposten“ i Aarhus har behandlet Spørgsmaalet i en Artikel, som antagelig vil have nogen Interesse for de ærede konservative Repræsentanter i dette Ting, hvorfor jeg skal opfriske den. „Jyllandsposten“ nævner, at Odense har ophævet Huslejenævnet, dog saaledes, at ingen Lejeforhøjelse kan finde Sted før Juli 1923. Man mente, at baade Husejere og Lejere vilde tage fornøftigt paa Tingene, men det synes at skulle blive en slem Skuffelse, siger „Jyllandsposten“, og saa aftrykker den de Eksempler fra „Fyns Venstreblad“, som jeg før nævnte. I „Fyns Venstreblad“ hedder det blandt andet, at Borgmester Henriksen bekræfter, at det er galt fat, og beklager det meget, men Byraadet kan ikke skride ind; han mener dog, at Loven om Aftaler kan komme i Betragtning, og i denne Lov hedder det: „Naar nogen har udnyttet en andens Nød, Letsind, Enfoldighed, Uerfarenhed eller et mellem dem bestaaende Afhængighedsforhold til at opnaa eller

betinge Fordele, som staar i aabenbart Misforhold til, hvad derfor ydes, eller som der ikke skal ydes Vederlag for, er den, der saaledes er udnyttet, ikke bundet ved den af ham afgivne Villieserklæring“. Saa tilføjer „Jyllandsposten“ igen for egen Regning: „Det er i højeste Grad beklageligt, at Odense Husejere optræder, som de gør, thi det er jo ganske klart, at de derved paa den kraftigste Maade understøtter Kravene om ikke alene Bevaring, men ogsaa Skærpe af Huslejeloven. Vi burde bort fra den Lov, der uomtvistelig er et Indgreb i Ejendomsretten, men vi kommer selvfølgelig ikke af med den, hvis det viser sig, at Husejerne straks misbruger Friheden paa en saadan Maade, at der endog kan blive Tale om Anvendelse af en for Forbrydere skreven Lovparagraf imod dem. Det, der er sket i Odense, kan komme til at bevirke, at vi faar den gamle rigoristiske Huslejelov igen. Det er underligt, at Husejerne ikke kan begribe det“. Saaledes ser det stærkt konservative Højreblad „Jyllandsposten“ paa Ophævelsen af Nævnene efter de Eksempler, som foreligger fra Odense. Men i øvrigt er „Jyllandsposten“ jo temmelig naiv i sin Argumentation. Ejendomsbesidderne derovre har kendt den nuværende Regering bedre og vidst, at fra den Kant havde de kun Gunst at vente, saa de har ikke taget dette saa nøje.

Der er ligeledes indføjet som Bilag adskillige Henvendelser fra de københavnske Handelsforeningers Fællesrepræsentation og fra Dansk Textil Union, som jeg ikke skal komme udførligt ind paa, men indtrængende vil tilraade ærede Medlemmer at studere. Man vil deri finde, at de nærer ganske den samme Frygt for Ophævelsen af Huslejeloven, som allerede har bekræftet sig i Odense. Dansk Textil Union siger f. Eks., at en Ophævelse af Huslejelovgivning for Københavns Vedkommende ligefrem vilde betyde Ruin for mange københavnske butikshandlere, og Handelsforeningernes Fællesrepræsentation udtaler sig paa lignende Maade. Fyns Stiftamt siger ogsaa med Henblik paa Forholdene i Odense Købstad, efter at Nævnet dèr er ophævet, at der, efter hvad Amtet har bragt i Erfaring, har fundet ret klækkelige Lejeforhøjelser Sted, og senere tilføjer man fra Fyns Stiftamt, at efter hvad Amtet har bragt i Erfaring, hersker der blandt Lejerne i Odense, formentlig med Rette, en ikke ringe Misfornøjelse med Huslejenævnets Ophævelse og de deraf følgende Lejeopsigelser og betydelige Lejeforhøjelser. Man skulde synes, at der burde tages noget Hen-